

180/29. — Dochwilre, 1193, Kb 180/42.

Germ. *dukkōn-* f. (ae. *docce*, mnl. *docke*) „Sauerampfer”? + *wilāri* < lat. *villare* „Ge höft”.

DODEMAN (bos onder Drongen : Gt) :: Datnesta, (820-22) kop. 941, ed. DB, p. 130. — Dotnest cum silua, 966, ed. ib. 229. — Dotnest, kopie midden 11^e van het eerste. G LT 58 v°.

Germ. *daupu-* „dood” + *nista-* n. „nest”. Over dit bos : A. Verhulst, De Sint-Baafsabdij te Gent en haar grondbezit, p. 242.

DODENHAUSEN : Ka :: Dodanhusun, (1015-25) kop. mitte 12., Ka vita Meinwerci, 57.

Germ. *Dudan hūsum* „zu den Häusern des Dudo”.

DODENHOFEN [Röttgen : Dh] :: Dodenheim, 1148 kop. ± 1222, Go I 71, 110 v°; 1161, Tr Q 4.

Germ. *Dudon haim* „Wohnung des Dudo”.

DODEWAARD : Gl :: de Dodeuuero, eind 11^e, Atrecht, Ab 902, 1 r°. — Dudenwert, 1177, Ug 40. — de Dondenuuerhe, (1181-82), Calais, A A 4/7. — Dudenerthe, 1190, Zu S 3. — de Duddincwerthe, 1200, Ar B 1.

Germ. *Dudan* „van Dudo” + *waripa-* m. „riviereiland”.

DOESBERG [Lanaken : Tg] :: in monte Dusenberg, 1145, I S. — in Dulceberg (lees Dusceberg?), 1146, PL 9307/10.

Germ. *dūsanda burg* resp. *dutsanda burg* „duizelige, duttende, d. i. sluimerende burg”?

DOEST, TER [Lissewege : Bg] :: Thosan, 1106, S D 201; 1174, S D 215; 1177, S D 465; 1179, T; 1188, S D 479. — Dosan, 1187, L B 4315/146646. — Thosis, 1204, B 7354. — Dosen, 1210, S D 522. — Tozain, 1210, Ath, S D 521. — Dosa, 1217, B 6681. — Dos, 1218, S D 540.

Germ. *pōsum*, dat. pl. bij *pōsō-* f. (aldus?) „lichte turf”. Zie meer bij C. Tavernier-

Vereecken, in Med. Ver. Naamk. Leuven, XXXII, 1956, 113-119.

DOEVEREN [Eten : Nb] :: Doureh, 1136 kop. midden 12^e, Gesta abb. Trud. cont., Ys 4, 48 v° (Romaans auteur). — Douer, 1148 kop. midden 13^e, H Te p. 126. — Doueren, 1167 kop. midden 14^e, W Mc p. 22. — Douern, 1186 kop. midden 13^e, H Te p. 212.

Oudgerm. hydr. *Dubarō-* „de zwarte”, bij IE. *dhubho-* „zwart”.

„D O F F E N I N G E N” (unb. im Saargau) :: —, (769-70) kop. ± 1222, Go I 71, 74 r°.

„D O G N O N” [Douai : Do] :: del Dognon, (1207), L 1 G 195/1028 A. — Doignom, Doignon, 1221, L 38 H 21/71.

Rom. *dominiōnem* (acc.) „donjon”.

DOHÉM : Om :: Dalhem, 1123, O G 58; 1146, 2 copies : fin 12e et 1775, O 735, 37 v° et O 803 I n° 186. — Dalhen, 1139, bulle, O G 59. — Dauhem, (± 1188) cop. ± 1215, E T 52 v°; 1197 cop. 1775, O 803 I n° 395.

Germ. *dala-* n. „vallée” + *haima-* n. „habitation”. La forme *Dauhem* trahit déjà la romanisation de la région ; cf. Fauquemergues.

DOHNSEN : Hl :: Dodonhusun, 1016 kop. mitte 12., Ka vita Meinwerci, 67. — Dodanhusun, (1015-25) kop. id., ib. 48. — Dodenhusen, 1031 kop. id., ib. 123. — Dotenhuson, mitte 12., ib. 125.

Germ. *Dodan hūsum* „zu den Häusern des Dodo”.

DOHR : Kb :: Dure, 1217, Kb 157/5.

DOIGNIES : Ca :: Doineis, 1057, L G C; 1179, L G C. — Doeniis, 1144 (lisez 1134), L G C. — Doennies, 1152, L G C. — Doengnies, 1152, L G C; 1211, L 28 H 47/1207. — Dohenies, 1167, L G C. — Doegniis, 1173, Y C. — Doegnies,